

29.kapittel – Guds Tjenere (Jesaja kap.54;1-17)

Skal vi forstå de resterende kapitler i Jesajas profeti, må vi ha visse ting klart for oss. Helt fra Abrahams tid har Guds hensikt vært knyttet til Israel. Paulus kalte sin tro "Israels håp" (Ap.gj.28;20) og i Romerbrevet skriver han: *"De er jo israelitter. Dem tilhører barnekåret og herligheten og paktene og lovgivningen og gudstjenesten og løftene. Dem tilhører fedrene, og fra dem er Kristus kommet etter kjødet ..."* (Rom.9;4-5). Men da viser han at Guds kall må frembringe troen hos de som hører: *"For ikke alle som stammer fra Israel, er virkelig Israel."* (v.6).

Den gamle og den nye pakt

Gud sendte sine profeter til Israel for å få dem til å vende om til ham i troen. Vi har møtt Guds Israel mange ganger i Jesajas bok anført av slike menn som den troende kong Hiskia. Selv når profeten talte om den nye pakt i Jesus gjaldt budskapet Israel. *"Se, dager kommer, sier Herren, da jeg vil opprette en ny pakt med Israels hus og med Judas hus Jeg vil gi min lov i deres sinn og skrive den i deres hjerte. Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk ... For jeg vil forlate deres misgjerning og ikke lenger komme deres synd i hu."* (Jer.31;31-34).

Det faktum at hedningene ville få del i dette på like fot med Israel ble først klarlagt ved apostlenes forkynnelse. Paulus kaller det "hemmeligheten": *"Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristi hemmelighet. Den var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbaret for hans hellige apostler og profeter ved Ånden: At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet."* (Efes.3;4-6).

Jesaja har beskrevet Herren Jesu frelsende arbeid og han går nå videre til å omtale Guds tjenere – Kristi ætt og derfor Guds adopterte barn. Hans ord må først bli betraktet som et kall til Israel, men idet vi bruker apostlenes ord som veiviser, skal vi også se etter de "hemmelighetsfulle" antydninger som lærer at vi hedninger skulle, ved Guds nåde, få del i Guds løfter.

"Rop med fryd, du ufruktbare ..."

"Rop med fryd, du ufruktbare, du som ikke fødte! Bryt ut i fryderop og jubel, du som ikke var i barnsnød! For den forlatte kvinne har flere barn enn hun som har mann, sier Herren." (Jes.54;1). Apostelen Paulus kaster lys over dette i Galaterbrevet kap.4, hvor han fremhever den tilsynelatende "ufruktbare" Saras sønn Isak som "løftets barn". Abrahams to sønner symboliserte en fremtidig ordning. Den ene født av trellkvinnen Hagar representerte den gamle pakt som Gud opprettet med Israel i Sinai. Israels rike med dets hovedstad Jerusalem var grunnlagt på den gamle pakt og Paulus kaller det *"Jerusalem som nå er"*. Saras sønn Isak ble født som et direkte resultat av Guds løfte, og alle Guds løfter finner sin endelige oppfyllelsen i Jesus Kristus som er grunnlegger for den nye pakt. Når Jesus kommer tilbake til jorden vil Guds rike bli gjenopprettet med sentrum i Jerusalem. Men Jesus er ennå ikke kommet og Paulus kaller dette rike *"Jerusalem som er der oppe."* Om dette nye Jerusalem sier han: *"... det er vår mor. For det står skrevet [d.v.s. i Jes.54;1]: Gled deg, du ufruktbare, du som ikke føder! Bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer! For den enslige kvinne har*

mange flere barn enn hun som har mannen." (Gal.4;26-27); det vil si, de troende fra alle generasjoner, "en stor skare som ingen kunne telle" (Åp.7;9) – løftets barn.

Jesaja talte trøstende ord til de troende om det kommende rike. Med billedlig tale befalte han Jerusalem til å utvide sine grenser (kap. 54;2) fordi Messias, hennes konge, ville regjere over hele jorden: "... din ætt skal ta hedningefolk i eie og bygge opp igjen ødelagte byer." (v.3).

Helt siden Babylon førte folket i fangenskap, har Jerusalem ligget nedtrådt av hedningene, lik en skuffet og skamfull enke (v.4), likeså ufuktbar som Sara. Men likesom løftets ord kom til Sara, så kom det også til Jerusalem: " ... Din ungdoms skam skal du glemme, og din enkestands vanære skal du ikke mer komme i hu. For din skaper er din ektemann ..." (v.4-5). Hennes barn er derfor Guds sønner og døtre som vil arve det kommende Guds rike: "Riket og herredømmet, og makten over rikene under himmelen, skal bli gitt til det folket som er Den Høyestes hellige." (Dan.7;27).

Angående disse løftets barn sier Jesaja: "Alle dine barn skal være lært av Herren, og dine barns fred skal være stor." (kap.54;13). Herren Jesus belyser dette for oss i Johannes kap.6, hvor han gjorde krav på å bli menneskenes Frelser og som svar til jødernes spørsmål: "Hva skal vi så gjøre for å gjøre Guds gjerninger?", svarte han: "Dette er Guds gjerning at dere skal tro på ham som han har sendt." (v.29). Da sa han at han var motbildet på mannaen, det brød som Gud ga Israel i ørkenen: "Jesus sa til dem: Jeg er livets brød. Den som kommer til meg, skal ikke hungre. Og den som tror på meg, skal aldri noen gang tørste." (v.35).

"Lært av Herren"

Men hvordan kan mennesker komme til ham og tro? "Ingen kan komme til meg uten at Faderen som har sendt meg, drar ham." (v.44). Men hvordan drager Faderen? Jesus sa at Jesaja kap.54;13 forteller oss: "Det står skrevet hos profetene: Og de skal alle være lært av Gud. – Hver den som hører av Faderen og lærer, kommer til meg." (v.45). Faderen har gitt oss sitt ord og til dette må vi gå for å bli "lært av Gud", som Jesus fortalte jødene: "For hvis dere trodde Moses, så hadde dere trodd meg. For det er meg han har skrevet om." (Joh.5;46). Jesus ble sendt til Israels "tapte får, og ved sin virksomhet samlet han en liten flokk jøder rundt seg. Fra disse gikk ordet ut til hedningene slik at Jesaja hadde antydnet: "Og Israels Hellige er din gjenløser, all jordens Gud kalles han." (kap.54;5).

Jerusalem har vært tilknyttet Guds hensikt helt fra Melkisedeks dager (1.Mos.14;18) og i Davids dager valgte Gud den som det åndelige sentrum for Israels rike (2.Sam.-24;18). Riket ble ødelagt av Nebukadnessar, som veltet riket – Guds rike grunnet på den gamle pakt opprettet med Israel i Sinai.

"Med stor barmhjertighet vil jeg samle deg"

Jerusalem har fra den tid vært okkupert av forskjellige nasjoner – en "enke" uten barn og bosted. Men "Herren elsker Sions porter Herlige ting er sagt om deg, du Guds stad." (Sal.87;2-3). Den er en enke nå, men herlige ting er lovet, "For den forlatte kvinne har flere barn enn hun som har mann..." (Jes.54;1). Disse barn "lært av Gud" iblant alle nasjoner, vil få et evig rike når deres Herre kommer tilbake. Grunnlagt på den nye pakt i Jesu blod er dette kommende rike Guds rike betegnet som "det nye Jerusalem". Det er den samme by

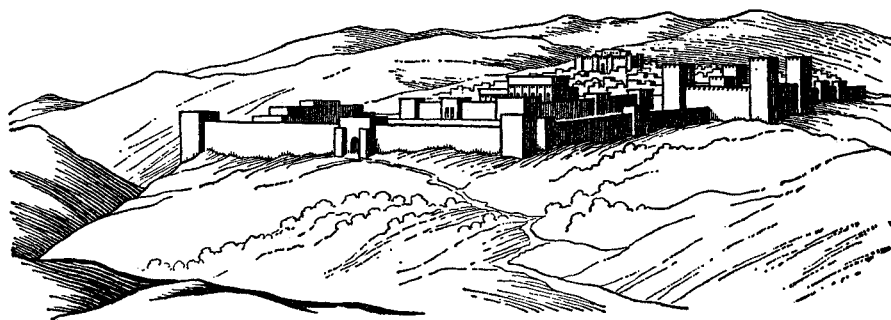
situert i Judea, men med en ny konstitusjon. Derfor sa Gud til Jerusalem: "Et lite øyeblikk forlot jeg deg, men med stor barmhjertighet vil jeg samle deg." (v.7).

Dette er ikke sagt om andre nasjoner. De kommer og går – Babylon, Persia, Grekenland og Rom. "For fjellene kan vel vike, og haugene rokkes, men min miskunnhet skal ikke vike fra deg, og min fredspakt skal ikke rokkes ..." (v.10). Dette rike ble gjenopprettet på bedre løfter og på en evig pakt. Jesaja beskriver dette i en annen figur: "Se, jeg legger dine byggesteiner i spydglans [blyglans], og bygger din grunnmur med safirer. Dine murtinder gjør jeg av rubiner, dine porter av karfunkelstener, og hele din ringmur av dyre stener." (v.11-12), som betyr at riket vil bli etablert på rettferdighet og fred (v.14), med stabilitet (v.15) for evig (v.17).

"Enken" vil atter gifte seg og hennes mann vil bli "din Skaper". Åpenbaringen kap.21 viderefører disse "herlige ting". Johannes ser i et syn oppfyllelsen og bruker gammel testamentlig språk til å beskrive det (Blant annet Jesajas kostbare steiner). Han beskriver det som "den hellige stad Jerusalem", og "bruden, Lammets hustru" (v.9-10): en by med apostoliske fundamenter (v.14), opplyst av guddommelig lys (v.23) og et sentrum for hele verden (v.24). En by består ikke bare av bygninger, men av befolkningen også. Jerusalems innbyggere vil bli de Guds tjenere som vil leve og regjere med Kristus: "Og intet urent skal komme inn i staden, og ingen som farer med styggedom og løgn, men bare de som er innskrevet i livets bok hos Lammets." (v.27). "Og om Sion skal det bli sagt: Hver og en er født der. Og han, Den Høyeste, gjør det fast." (Sal.87;5).

"Den rett de får av meg"

Det håp som evangeliet gir er en oppstandelse til evig fullkomment liv ved Jesu Kristi gjenkomst. Det var til denne Jesu komme Johannes pekte da han skrev at han fikk se i et syn "den hellige stad, den nye Jerusalem, stige ned ut av himmelen fra Gud". (Åp.21;2), og det var det samme Jesaja refererte til da han skrev: "... Dette er arven til Herrens tjenere, den rett de får av meg, sier Herren." (kap.54;17).

Jerusalem